

Бақара сураси, 62-оят

09:25 / 10.09.2017 3793

Албатта, иймон келтирганлар, яхудий бўлганлар, насоролар ва собийлардан кимки Аллоҳга ва охират қунига иймон келтирса ва солиҳ амал қилса, уларга Робблари ҳузурида ажрлари бордир.
Уларга хавф йўқ ва улар маҳзун ҳам бўлмаслар. Бақара 62.

Ояти каримадаги «**иймон келтирганлар**»дан мурод мусулмонлардир.

«**Яхудий бўлганлар**» Бану Исроилдир. Яхудийнинг икки тоифаси бор: биринчиси – Аллоҳга қайтган, иккинчиси – Яхудонинг фарзандлари.

«**Насоролар**» деганда эса Ийсо алайҳиссаломга иймон келтирганлар тушунилади. Улар у кишига ёрдам берганлари учун «насоро» («ёрдам берувчилар») деб ном олганлар.

«**Собийлар**» деб, Пайғамбаримиз келишларидан олдин араб мушрикларидан бир гурухи ўз қавмларининг буту санамларга сиғинишларини ёқтирмай, ўзлари янги ақийда ахтариб, охири, Иброҳим алайҳиссалом динида юрамиз, деб қавмларидан ажраб чиқсан кишиларга айтилади. Бу номни уларга мушриклар берган бўлиб, «Оталарининг динидан бурилганлар» деган маънени англатади.

Ояти карима юқорида зикр қилинганлардан ким Аллоҳга ва қиёмат қунига иймон келтириб, яхши амалларни қилган бўлса, ўша ажр олади, олдинда уни хавф-хатар кутмайди, ўтган ишларга хафа бўлмайди, деган тушунчани бермоқда. Яъни ажр олиш учун, қиёматда хавфда қолмаслик учун, бўлиб ўтган ишлардан хафа бўлмаслик учун бирор ирққа мансублик шарт эмас. Балки иймону яхши амал бўлса, кифоядир.

Албатта, бу ҳукм Муҳаммад алайҳиссалом пайғамбар бўлиб келгунларича бўлган муддатга тааллуқлидир. У зоти бобаракот пайғамбар бўлганларидан сўнг ҳамма у кишига иймон келтириши шарт. Ким у кишига иймон келтирмаса, коғир бўлади ва азоб-уқубатга лойик кўрилади. Ажру савобдан маҳрум бўлади.

Имом Муслим ривоят қилган ҳадисда Муҳаммад алайҳиссалом:

«Менинг нафсим қудрат қўлида бўлган Зот ила қасамки, ушбу умматдан бирор киши – яхудийми, насронийми, мен ҳақимда эшитса-ю, менга

юборилган нарсага иймон келтирмаса, дўзах аҳлидан бўлади», – деганлар.